

מסעי

הרמב"ן רואה בפסוק: "והורשתם את הארץ וישבתם בה.." (לויג, נ"ג) - לא רק הבטחה בלבד, אלא מצוות עשה.

לאה המבכרים את השפע הגלותי על הצנע במולדת, מכוונים דבריו של רבי עזריה: "מוטב ללון במדברות של ארץ ישראל ולא ללון בפלטריות (ארמונות) של חוץ לארץ".

משלים רבי יוחנן: "טוב פת חרבה ושלוה בה מבית מלא זבחי ריב".
'פת חרבה' - זו ארץ ישראל, שאפילו אוכל אדם בה פת במלח כל יום ודר בתוכה - זוכה לעולם הבא. מ'בית מלא זבחי ריב' - המשול לחוץ לארץ.

(מתוך ממעיין האגדה - א. ארזי)

פרשת השבוע - גדי סמואל

שבת פרשת מסעי		ימי החול	
הדלקת נרות	19:17	זמן תפילין / טלית	05:08←05:03
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שחרית א'	06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית ב'	08:30	שחרית ג' (בצריף)	08:40
מנחה	13:30	סוף זמן ק"ש	09:24←09:23
מנחה (בני-עקיבא)	14:30	מנחה א' (בחד"א)	13:15
לימוד "מדור לדור"	17:10	מנחה וערבית	19:20
שיעור-הרב ארי	18:00	שקיעה	19:31←19:36
צאת השבת	20:12	ערבית	20:10

אחות תורנית : חגית קאופמן

שבת
שלום

עיר מקלט – כליאה מרצון חופשי

" כי אתם עברים את-הירדן, ארצה פנעו. והקרייתם לכם ערים, ערי מקלט תהיינה לכם; ונס שמה רצח, מכה-נפש בשגגה. והיו לכם הערים למקלט, מגאל; ולא ימות הרצח, עד-עמדו לפני העדה למשפט." במדבר לה י-יב

ערי המקלט הן אחת המצוות העתיקות להתנחלות בארץ, עם ישראל מצווה להקים שש ערים כאלה, שלוש בארץ ושלוש בעבר הירדן המזרחי, וערים אלה צריכות לקיים פונקציה ייחודית מאד בחברה - הן מקומם של הרוצחים. תפקיד הערים כפול, אדם שהרג אדם יכול להימלט אליהן כדי להמתין שם בביטחון יחסי למשפטו. ואם זוכה במשפט מאשמת רצח במזיד הוא רשאי לחסות בהן עד שימות הכהן הגדול של זמנו.

מצווה זו היא ייחודית מכמה וכמה בחינות.

הראשונה היא הנחת היסוד שהביאה לצורך בערי המקלט. הרוצח נתון בכל עת לאיום מתמיד מצד משפחת הקורבן שהרג. גאולת דם היא אחת מהנורמות החברתיות השליליות, בדומה לעבדות ושלל מלחמה, שהתורה מתייחסת אליהן כרע קיים שאי אפשר למחותו מהחברה, ולכן יש להגבילו ולמסגרו במצוות. גואל הדם רשאי על פי הדין לנקום את דמי אחיו בדם רוצחו. אמנם הגואל נדרש להמתין למשפט בו תוכח כוונת הרצח, אבל אם התברר שהפשע התבצע במזיד, מאפשרת התורה לאדם הפרטי, שאינו חלק ממערכת השיפוט או המנהל הציבורי, "לקחת את החוק לידיים".

השנייה היא הנוקשות בה אוסרת המצווה על פתרון חלופי לעונש במקרה של רצח במזיד. "מות יומת, הרצח". חוזרים הפסוקים פעם אחר פעם. ביד גואל הדם או בעונש מידי שמים, אין לו דמים. שום הצעת כופר נפש לא תפתור את האדם מחטא הרצח. הארץ מסרבת להניח לאדם כזה להלך בה.

השלישית היא מעמדו של הרוצח בשגגה. זה שברח אל עיר המקלט והצליח להוכיח במשפט בפני העדה כי מעשה הרצח התקיים בשוגג: ללא כוונת זדון, ללא מניע, ובתאונה. אדם זה שיצא לכאורה זכאי מאשמת הרצח, יכול לשבת בעיר המקלט עד למותו של הכהן הגדול בזמנו, אך אם יצא מהעיר דמו הפקר וגואל הדם רשאי להרגו, בלי לשאת באשמה על המעשה.

המשפט המודרני מפריד בין עבירת רצח ועבירת הריגה, אך גם על הריגה ישלם הנאשם בעונש מאסר. אם כך האם עיר המקלט היא בית כלא?

כדי לפתור שאלה זו יש צורך להבין מהו הכלא. ומה תפקידו בחברה ובסדרי המדינה.

בתקופת המקרא התקיימו בתי סוהר כמוסדות אזרחיים. יוסף, שמשון, ואף ירמיהו, ישבו במאסר בשלב זה או אחר של חייהם. ועם זאת, בכל דיני דאורייתא לא קיימת אפשרות של עונש מאסר. יש קנסות ממון או רכוש, יש עונשי גוף כמו מלקות, ויש עונשי מיתה בידי שמים או בית דין, יש אפשרות לשעבד אדם לעבדות כדרך לתשלום חובות, אך כלא אין.

וכאן טמון, לדעתי, ההבדל המהותי בתפיסת האחריות האישית - של העבריין, והציבורית - של המדינה, ביחס לפושע, בין המדינה המודרנית והתפיסה הערכית שמציגה עיר המקלט.

החברה המודרנית תופסת את בית הכלא כמוסד שנמצא באופן מוחלט באחריות המדינה. היא אחראית על בנייתו, תפעולו ותקצובו. אחראית מול האסירים לתנאי חייהם ולפעמים גם לשיקומם, ואחראית מול הציבור לכך שהאסירים לא ימלטו ויסכנו את החברה. והאסיר? הוא נמצא בכלא בכפייה. המאסר הוא עונש שנועד להרחיק את העבריין מהציבור, כדי שלא יוכל להמשיך ולבצע את הפשעים עליהם נענש, ולפעמים גם כנקמה על חומרת המעשים.

בתפיסה זו המדינה לוקחת את מלוא האחריות על האסיר. אם ימלט מהכלא, הטענה הציבורית תהיה כלפי המדינה שלא הצליחה להחזיק בו. אם יחזור לפשעיו, המדינה תידרש לטפל בבעיה. העבריין נמצא בכלא בכפייה, בניגוד גמור לרצונו וללא כל שיקול דעת או בחירה באשר למצבו. ובמקום בו אין בחירה, אין אחריות.

מצוות ערי המקלט מתייחסת לשאלת העונש והאחריות באופן הפוך. אחריות המדינה היא על בניית ערי המקלט. על עצם קיומן. המדינה אינה אחראית בשום אופן על אוכלוסיית עיר המקלט. להפך. ההחלטה אם להיכנס לעיר או לצאת ממנה נתונה בידיו של העבריין. הרוצח בשגגה רשאי לעזוב את עיר המקלט בכל עת, אבל מחוץ לגבולותיה הוא חשוף לפגיעתו של גואל הדם.

זוהי תפיסה שונה לחלוטין של אחריות האדם לפשעו.

הרוצח ביצע חטא-מוות בעיני אלוהים ואדם. העובדה שעשה את מעשהו בשוגג אינה מזכה אותו מאחריות לגרימת מוות. הוא נדרש להתמודד עם תוצאות מעשיו בכל מקרה. בין אם יבחר להימלט לעיר המקלט, ולחיות את חייו בכלא מרצונו החופשי, ובין אם יבחר להישאר בחוץ, בידיעה שגואל הדם מחפש את דמו - ההחלטה היא שלו. בגישה זו העבריין אינו יכול לחמוק מאחריותו לפשע שבצע. כך או כך יישא בעונשו, ויהיה מודע לחטאו כל ימיו.

מבחינה מנהלתית הגישה המודרנית יעילה יותר. מבחינת מודעות האדם לפשעו, וחובתו להתמודד עם השלכות מעשיו לטוב ולמוטב, אני, אישית, מעדיפה את עמדת ערי המקלט.

שרית כרל'י

"הביתה"

סרטה של אחינועם נחום

הסרט מלווה את נסיעתם של אמונה בעלה ובתם, ערב שבת האחרונה לפני עקירת יישובי גוש קטיף. ההסתבכות בדרך החקלאית במטרה לעקוף את המחסום, מעבירה את בני הזוג מסע של בירור פנימי על שייכות, משפחה, בית וזוגיות..

לציון 14 שנים להתנתקות מגוש קטיף, ניפגש עם אחינועם נחום, נצפה בסרט: **"הביתה"** ונשמע את הסיפור שמאחורי הסרט.

יום רביעי, ו' באב, 7.8.19, 20:45, במועדון לחבר.

לצאת תרבות

ואז צדכונ'ט אהנצטע בחברת הנוצר "נקודת חן"..

השיפוץ מתקדם במרץ רב, הרס, אבק ובטון בכל מקום, יחד עם בלוקים, מלט וצנרת. לעיתים נדמה שחייבים לעצור את הזמן, כי קשה לדמיין איך הכל נגמר עד פתיחת שנת הלימודים..

יחד עם ההתחדשות הזו של הבניין, התחדש לנו גם שביקורה של ועדת הפרס מניב פירות.

כזכור, השנה החליט משרד החינוך בפעם הראשונה לבחור פנימיות מצטיינות, מתוך 100 הפנימיות שתחת כנפיו. אנחנו הגענו לשמינית הגמר יחד עם עוד שמונה פנימיות מצטיינות, על סמך המלצות, ואז התקיים סבב ביקורים של חברי ועדת הפרס, אשר מנתה שמונה מפקחים ותיקים.

14 קריטריונים שונים נבדקו בכל הפנימיות הללו, כמו למשל-שותפות ומעורבות החניכים בחיי הכפר/פנימייה, תכניות למניעת נשירה, מגוון הטיפולים המכוונים לצרכיו הרגשיים של החניך, טיפוח הפנימיה ואיכות החיים בה, הקשר הרציף עם ההורים ובני המשפחה, תכנית קליטה ותכנית פרידה, ליווי מסודר אחרי סיום המסגרת, חינוך לבריאות, אקלים חינוכי מיטבי המבוסס על כבוד מוגנות ושייכות, קידום לימודי, פיתוח מקצועי של הצוות ועוד. ועדת הפרס התבקשה לבחור שלוש פנימיות שבהצטיינות יתרה.

מסתבר שביקורם של שמונת מפקחי ועדת הפרס אצלנו הותיר בהם רושם משמעותי וחזק, שהתעצם מאד לאחר פגישתם עם שש חניכות שהשתתפו בפאנל מרגש.

בימים אלה קיבלנו את ההודעה שאנחנו בין שלוש הפנימיות המצטיינות שזכו בהצטיינות יתרה (ושלא לציטוט "בפני המצלמות", נאמר לנו שקיבלנו את מירב הנקודות האפשריות. פירוש רש"י: - נקודת חן במקום הראשון בארץ).

הבחירה בנו כפנימייה ראשונה מתוך כולן, היא גאוה גדולה מאד עבורנו, גאוה לחניכות, וגאוה לקיבוץ סעד שנלחם שנים על קיומה של נקודת חן, ועושה הכל כדי שהמקום המיוחד הזה אכן ימשיך להתקיים.

אנחנו מוזמנים לטקס קבלת הפרס במשרד החינוך בעוד כשלושה שבועות.

אשרינו שהגענו לכך.

צפר life

למורן ואביעד טובים מלף טוב להולדת הבת

למלי וישראל קסט ולכל המשפחה

איחולים למחות ולנחת!

מכתב המחמט את הלג..

מדינת ישראל
משרד החינוך
המינהל לחינוך התיישבותי, פנימייתי ועליית הנוער
יחידת סמך

משרד החינוך

לשכת מנהלת המינהל

י"ח בתמוז תשע"ט

21 ביולי 2019

מספר סימוכין : 3200-0001-2019-0238961

לכבוד

מר עפר שלומי

מנהל פנימיית נקודת חן - סעד

שלום רב,

הנדון : פרס חינוך מחוזי לפנימיות מצטיינות לשנת תשע"ט

הננו שמחים לבשר לכם כי הפנימייה בסעד זכתה בפרס על הצטיינות יתרה במינהל לחינוך התיישבותי, פנימייתי ועליית הנוער לשנת תשע"ט.

לראשונה בתולדות המינהל לחינוך התיישבותי, פנימייתי ועליית הנוער ובהמלצת הפיקוח, הוגשה מועמדותכם לפרס לצד שבע פנימיות נוספות.

ועדת הפרס ביקרה במוסדכם והתרשמה עמוקות מהעבודה החינוכית, הטיפולית, הערכית והפדגוגית הנעשית בפנימייה.

טקס הענקת פרסי ההצטיינות יתקיים ביום רביעי, כ' אב תשע"ט, 21/08/19, יום ההיערכות לפתיחת שנת הלימודים תש"ף, בתיכון הישראלי למדעים ואומנויות, יאס"א בירושלים.

שאו ברכה על זכייתכם בפרס,

בברכת קיץ נעים ובטוח,

רון פחילר
מנהל האגף לחינוך והדרכה בפנימיות

אילנה נולמן
מנהלת המינהל לחינוך
התיישבותי

יוסי זגורי
יו"ר ועדת הפרס

סוף יום תשע"ט

טוב אז מכיוון שהתבקשתי והפצירו בי ושילמו לי לכתוב קצת על מה שעברנו בטיול גיוס שלנו שהתקיים שבוע שעבר. אז אתחיל בזה שכריות צ'וקולטה זה גועל נפש וזה בטעם של 'שוקולד השחר- אוכמניות'.

חוץ מזה היה גם טיול. הכל התחיל בבוקר יום שני, בו תכננו לצאת תל אביבה ב 8:30 וכמו קיבוצניקים טובים חרוצים ודייקנים יצאנו ב 9:30 לדרך. אגב "צימיג" זה *לא* רשת למתעניינים.

התחלנו את מסענו לצפון ב"קארטינג פלייס"- ראש"צ. שם נוכחנו לדעת שביננו ישנם "מנהיגים" שלשים בידיהם את ההגה זה סכנת חיים מכיוון שכאשר הם רואים קיר בסיבוב הם "הולכים ראש בקיר" תרתי משמע (ספויילר: לקיר שלום, לעמוד השדרה של יובל עקיבא חסרות 4 חוליות...). .

לאחר מכן המשכנו לסקי מים בפארק מנחם בגין בת"א עיר הקודש. זה היה נראה ממש קל, רק שם הפתגם: "מה שרואים מכאן לא רואים משם" היכה בנו חזק חזק, כאשר כל אחד בתורו התהפך עם הראש במים עד שאור יו"ט הצליח להשלים 2 סיבובים ולפחות הציל לנו קצת את הכבוד מקרקעית האגם.

הלאה- מת"א המשכנו להצפין אל מעבר לימת הכינרת לקיבוץ מרום גולן. ברגע הגעתנו הראנו את רוח עוטף עזה "ונחטפנו" להשלמת מניין מנחה וערבית בקיבוץ. הלילה בבית הילדים בקיבוץ הייתה סבבה, ומי ידע שהשינה על 2 ספות עם שק"ש יכולה להיות כל כך מגבשת שבאמצע הלילה לוקחים אחד לשני את הכריות מתוך שינה.

ביום שלישי (שהוא היום השני למסענו) יצאנו למסלול נחל "אל- על" והמפלים בשחור- לבן ובהרבה גבורה ותושייה סיימנו אותו מבלי ליפול לשום נקיק ומבלי לאבד אף אחד.

ביום רביעי, היום השלישי למסע, יצאנו ל"נורית בגלבע" שם עשינו מסלול ריידרים על ההרים ופיינטבול (ריידרים הינם קלנועיות קטנות ללא גג, סל אחורי, חלקם ללא מושבים ובעלי 4 גלגלים שנוסעים במהירות מקסימלית של 20 קמ"ש וקופצים על אבנים ברטט של 6.5 בסולם רייכטר) שם גם פגשנו שכנים מקומונה בנחל עוז שכמונו היו מופתעים שהצלחנו להגיע צפונה כל כך. בפיינטבול חשבנו שאפשר לכוון ולירות את הכדורים בדיוק למטרה שנרצה לצבוע. אז חשבנו. כדורים עפו לכיוונים בלתי אפשריים כמו קאסמים במטווח ופגעו לאנשים בכל המקומות בגוף שלא קיבלו ציוד מגן בשבילו (ראויים לציון אור יו"ט וסיני לזר שקיבלו כדורים בצוואר, בצד של הבטן, בברכיים, בידיים ובעצבים העליונים).

סיימנו את היום המעצבן הזה בצימר של משה ורחל אהרון בקיבוץ הושעיה (וכאן המקום לתודה מיוחדת לאליאב לזר שדאג לנו ועזר לנו לתקשר איתם ובזכותו לילה אחד ישנו על מיטות שלמות ולא 2 חצאי ספות כמו בקיבוץ מרום גולן. ראויים לציון הסנדלים והכפכפים של סיני שנשכחו בקיבוץ מ"ג ובגללם כמעט והתבטלו הצימרים מתוך ערך סנטימנטלי יקר מאוד של סיני לכפכפים שלו.

ביום חמישי והאחרון למסע לאחר לילה מצוין ומקלחת של בוקר, התחלנו להדרים לעכו לפארק אקסטרים גדול במיוחד בו קיר טיפוס הוא חובה והעלייה עד לבנג'י מייאשת יותר מלעמוד למעלה ביחד עם א-לוקים ומלאכיו קשור לחבל כשאתה מפחד לסיים ככתם אדום ברצפה למטה.

לאחר מכן הדרמנו לקיסריה למסעדת "קויאה" שם חגגנו את סיום המסע. משם, הופה הופה והביתה, יצאנו לדרך לנסיעה משותפת אחרונה לקיבוץ. משם שייטנו בנעימים ואפילו הגענו בזמן כדי שסיני יוכל לכבב באותו הערב עם קבוצתה של סעד בטורניר הכדורסל של שדות נגב.

תודה רבה לניצן לנדאו שליווה את החבורה שלנו במהלך הטיול, סבל אותנו כל הנהיגה ולקח אתו הביתה קבוצת שערות מהרגל של כל אחד כמזכרת יפה לטיול.

תודה רבה לאריאל ועדי סאסי המדריכים האהובים של התיכון שעזרו איכשהו לארגן את הטיול הזה בכך שהם לא נתנו לנו אישור לטוס לרודוס ולקיים שם את הטיול, לא נשכח לכם לעולם. ותודה אחרונה לדאציה היקרה מס' 21 שלנו שסחבת אותנו לאורך כל הדרך על כל כביש ודרך כל סיבוב ולקחת לנו על הגב שלך את כל התיקים שלנו. את הגיבורה האמיתית של הטיול הזה וכולנו מוקירים לך תודה ואוהבים אותך.

בוגרי י"ב לפני גיוס-

יוסף אקיא, אור, שחר ואופק יום טוב, וסני' לזר

הסיפור מאחורי התמונה (מהפוצ שאר)

ממקבץ התגובות שהגיעו לעלון וחפפו זו את זו, מסתמן הסיפור הבא:

הבחור בקדמת התמונה, ליד העגלה לחלוקת האוכל הוא חברנו טוביה אלברט.

החבר'ה היושבים סביב השולחן שמאחוריו, הם בני ה"הכשרה" שהגיעו לקיבוץ מארה"ב בתחילת שנות ה-70. שניים מהם זהו על ידי המשפחות המאמצות והמזוקן עם הפנים למצלמה, אף בשמו המלא: דוד קרומבין (הגיינג'י).

באותה התקופה יצאו הבחורים מהעבודה בענפים בהם הם עבדו בשגרה, לתקופת תורנות בחדר האוכל. לחדר האוכל הגדול (המקום בו נמצא היום הכלבו והקייטרינג) היה אז מעמד מיוחד בשל היותו מבנה מרכזי חדש ומושקע. הוחלט שלמרכזת הענף וצוות העובדים יצטרף חבר נוסף לתגבור שיתחלף אחת ל-3 חודשים.

מספרים ששילוב הכוחות בין העובדים הקבועים, הזמניים והמתחלפים, יצר אווירה והווי מיוחדים במינם.

נראה שבזמן צילום התמונה, זכה טוביה אלברט בתורנות הנכספת.

יום ק'מלמן

90 שנה לפני עקיבא

בשבוע שעבר התקיים ערב 90 שנה לבני-עקיבא בהשתתפות חניכי בני-עקיבא בסעד בעבר ובהווה. את הערב אירגן צוות ההדרכה בראשותה של אליה הקומונרית שלנו!

במהלך הערב הקהל שר משירי התנועה לדורותיה וזכינו לשמוע סיפורים וחוויות של חברי סעד משנותיהם כחניכים/מדריכים/קומונריות ואף מזכ"ל! היה ערב מרגש ומרומם.

כרמלה קום משתפת מחוויותיה בבני עקיבא:

"בא נשוב אל הצריף הרעוע

בא נקפוץ לתנועה לבקר

כל יום שלישי ושבת בשבוע

יש פעולה ואסור לאחר..."

"אל התנועה אותנו מי ישיבה?

אל: הצופים, השומר הצעיר ובני עקיבא..."

"... אל מחנה שנסגר מול התורן

אל המסע מהים לכינרת,

אל מדורה בחורשה בבית אורן

אל ארץ ישראל אחרת..."

בחרתי לפתוח בקטעים מתוך מה שנכתב והוקרא על ידי **יורם טהרלב** בכנס המחזור הטרומ ראשון של הנח"ל שהתקיים לפני כשנות דור. בהקראתו ניתן ביטוי לאווירה בתנועות הנוער הציוניות בשנות הארבעים, מהן צמחו מגויסי המחזור הנח"ל בהיותם בני 17 שכונו "מחזור הילדים". ברוח זו אמשך את זכרונותיי האישיים מהתנועה שהייתה עבורנו מרכז החיים- בית שני.

ואני חוזרת:

אל- צריף בנ"ע בחיפה, שלא היה רעוע כלל ותוכנן בהשראת תיבת נוח על ידי האדריכל האומן- בן-אורי (סבא של דקלה הימן). האומן אף צייר את סיפור המבול על דלתות ארון הקודש רחב המימדים שהיה בחזית אולם הגדול אשר שימש לתפילה ולהתכנסויות.

מדי שבת, בשעות אחר הצהריים לאחר הפעולות הנפרדות בעדות, התאספו כל החניכים לתוכנית משותפת שכללה שירה נלהבת, לימוד שיר חדש, שיחה מפי הקומונר או אורח מזדמן, ובהינתן האות המוסכם מפי אחד המדריכים בשיר המזמין " קומו נא אחיי בלב שמח קומו נא ברינה" קמו כולם כאיש אחד (אפילו ג'ינג'י ז"ל) והתלכדו להורה סוערת וריקודים נוספים, שהיו אז באופנה, עד צאת השבת.

אל- הפעילויות המגוונות שארגנו עבורנו צוות המדריכים והקומונרים המסורים והבלתי נשכחים...

אל- השירים שמילאו את חיינו ופתחו כל פעילות, ליוו את הריקודים, מסביב למדורה (לא רק בל"ג בעומר). שירי מולדת, שירי תנועות הנוער ושירי בנ"ע שאת רובם כתב הרב נריה כולל ההמנון. נעימה אחת מהם- "קום הנוער חיש מהרה..." הפכה לשריקת כל החניכים בארץ. באין שירונים, או שקופיות, נכתבו השירים בפנקסים מיוחדים בעלי כריכה עבה שהיו לכל בני הנוער בארץ.

אל- מחנה הקיץ הארצי הראשון ב 1945 , מחנה "גאולים" בכפר הרא"ה. את המחנה יזם וניהל אריה קרול שהיה אז "ראש התנועה" (תפקיד המזכ"ל כיום) שהשמחה וההווי ששררו בו, חיפו על הקשיים הטכניים והארגוניים.

אל- 'סמינר המדריכים העשירי' של התנועה בכפר סבא וחוויותיו ותכניו.

אל- ההצטרפות החשאית ל"הגנה" בסיום בית הספר היסודי, בעידוד מדריכינו. ההצטרפות החלה בטקס השבעה אישי הצרוב בלב- בחדר חשוך מול מפקד בלתי מזוהה, כשעל השולחן לפניו- נר דולק, ספר תנ"ך, ו... אקדח. בהמשך קיבלנו פקודות קשר שזימנו אותנו לאימוני קפא"פ (קרב פנים אל פנים עם מקלות). לפיזור והדבקת כרוזים נגד השלטון הבריטי ועוד.. (מה שהתאפשר בעידן טרום הטלפונים שמנע מעקב ההורים).

אל- נשפי חנוכה המסורתיים שהיו את האירוע המרכזי בחיי הסניף. ההשקעה לקראתם היתה רבה ומהנה וסחפה את כולם. הם התקיימו באולם "מכבי" הגדול. לקראת חנוכה תש"ח החלטנו אנו הבוגרים להכין מופע מרשים ומושקע במיוחד, אך נאלצנו להסתפק בהכנה בלבד שנשזרה בהתרגשות הלאומית- ההצבעה באו"ם בכ"ט בנובמבר. במקום על הבמה השתלבנו בריקודים הספונטניים ברחובות. והחל עידן חדש מלווה בשמחת הגאולה, בכאב ובחרדה. החלום התגשם- מדינת ישראל קמה והפכה לעובדה, וחלק נכבד מחניכים בני גילנו מהגרעין הארצי זכה להגשמת רעיון בני"ע וסייע לבניין הנגב בקיבוץ סעד.

ולפני 69 שנים בדיוק! בתמוז תש"י, 1950, הצטרפו חברי הגרעין השביעי הארצי גרעין ז' לחבריהם הבוגרים שהקימו את הקבוצה הראשונה של בני עקיבא הלא היא – סעד. וכך נכתב ב"זרעים": "הגרעין השביעי של הארגון הצטרף לקבוצת סעד. הבירורים לקראת צעד זה היו מרובים וההתלבטויות היו קשות. לא קל לגרעין ששאף ונועד לעצמאות להחליט על הצטרפות לקבוצה קיימת. אולם ההגיון גבר על הרגש..".

וכמונו היו שלושה גרעינים נוספים שוויתרו על חלומם וחזקו את סעד שהיתה זקוקה באותם הימים ל.. סעד.

ואסיים בשניים משיריו של הרב נריה :

קום הנוער

קום הנוער חיש מהרה
רוץ לבני עקיבא
שם תמצא חברה טובה
תסתכל מה טיבה
דתיים, חברתיים
כאלה תמצא שם
תורה ועבודה
זוהי סיסמתם

על רוכסי הר

על רוכסי הר
אחת שתיים
חבר צעד
הלאה, הלאה
התקדם ולא עמד
למרות כל המכשולים
לעומת כל הנחשלים
התקדמו בני עקיבא
למרות כל המכשולים
לעומת כל הנחשלים
בעוז קדימה
בני עקיבא!

צדכונ'ט מוועד קליטה - קיץ 2019

ברוכים הבאים ובהצלחה ליוצאים!

הגענו לקיץ, וכבכל שנה יש תנועת יוצאים ובאים.

2 משפחות שהיו במסלול "בנים לאחר החתונה", סיימו את תקופת 4 שנים והחליטו לעבור למקום אחר.

גאי ותהילה גולן- עברו השבוע לדורות. **שלומית ועידן קייפור**- עברו לשלומית.

הצלחה רבה בדרככם החדשה!

השבוע הגיעה אלינו **משפ' בובליל לאה וגיא**. לאה מורה בתיכון ומתוכננת ללדת בתחילת שנת הלימודים.

גיא ימשיך ללמוד שנה ג' בפקולטה לחקלאות וישלב עבודה חקלאית באזור. הם התמקמו בבית סלע.

משפ' יעל ודוד לנדאו תגיע אלינו ב 14.8 עם 3 ילדיהם. הם יתחילו את מגוריהם באשכול המשופץ אשר בו גרה קודם משפ' סאסי ולאחר מכן יעברו לבית משפ' גרשי. דוד יעבוד במחלקה הבינלאומית בפרקליטות המדינה בירושלים ויעל מורה שיוצאת לשבתון.

ומאמצות הברית הרחוקה חוזרות אלינו 2 משפחות:

ב 15.8 יגיעו **נאוה ועידו אורלוב** עם 4 ילדיהם. הם חוזרים אלינו לאחר 3 שנות שירות מטעם צה"ל. בתחילת דרכם הם ישהו במלון. ויעברו לאחר מכן לביתם החדש אשר בשכונת שקד.

ב 18.8 תגיע אלינו משפ' **קרן וערן גינצברג** עם 4 ילדיהם. המשפחה מתוכננת לגור בתחילת דרכם בבית אתו לוי' ז"ל ולאחר מכן לעבור לבית משפ' סוברי. קרן תעבוד בתחום יהדות התפוצות וערן ימשיך בעבודתו בארה"ב.

ברוכים הבאים מקרוב ומרחוק! קליטה נעימה וטובה!

ברכת השחייה בתעלת ה'מ'ט

בשבוע הבא, במסגרת אירוח קייטנת איל"ן בקיבוץ, החניכים והמדריכים יפעלו כמובן גם בברכת השחייה.

בימים א'-ג' (ג'-ה' באב, 4-6/8) הברכה תהיה פתוחה כרגיל.

בימים ד'-ו' (ו'-ח' באב, 7-9/8) הברכה תהיה פתוחה ב-00:30-09:30 לשחינים בלבד (לפי החלוקה הקבועה).

ביום ראשון - צום תשעה באב - הברכה סגורה.

שתהיה לכולנו המשך חופשה נעימה ורחצה בטוחה!

הד"ר הלפרין

מתוקה בסט ו. קליטה

מהנצח בקהילה

בטחון - החל מיום א' הקרוב אנו ניכנס למודל הפעלה מלא של פתיחת השער באמצעות המערכת. בפילוט שהתקיים בחודש האחרון למדנו את המערכת, הפקנו לקחים וביצענו התאמות. בשעות העומס בין 7:00-8:00 נשמור עדין על נוכחות אדם בשער על מנת להקל על ויסות היציאה. זה המקום להזכיר כי עד השינוי דוד פולק לאורך שנים רבות דאג לסנכרן את רשימת השומרים ולקיום התורנויות. בשם קהילת סעד וחבריה ברצוני להודות לך על תפעול רשימת השמירה והדאגה לרציפות - **תודה !!**

רכב - גם ברכב חלו שינויים והכנסנו תוכנה חדשה שבאמצעותה ניתן להניע את הרכב ולבצע את הרישום בצורה דיגיטלית, באופן המייתר את הצורך ברישום ידני והזנה למערכת. אנו תקווה כי מערכת טכנולוגית זו תשפר את השרות לחבר ותסייע בצורה מיטבית בשליטה ובקרה על צי הרכב. איתן הימן ביצע עבודה מדוקדקת זו לאורך השנים וזה המקום להודות לו על פועלו ומסירותו רבת השנים - **תודה !!** בשלושה חודשים האחרונים ביצענו פיילוט בו המערכת פעלה לצד הרישום הידני ולאחר שהגענו לתוצאות משביעות רצון מהמערכת הדיגיטלית החל מ 1.8.19 הרישום הידני יפסק.

כולבו - במהלך חודש אוגוסט נכנס לתהליך שיפוץ הכולבו ובמסגרתו תתוקן גם מעטפת "חגורת הגג". על מנת לתקן רכיב זה יש להוריד את העץ שיצר הנזי בחזית ובתום השיפוץ הוא יוחזר. נגה תוציא הודעה ועדכונים לפני תחילת מועד השיפוץ על ההסדרים.

ביוב - בחודשים האחרונים אנו עדים לדליפות ביוב באופן חוזר ונשנה באזור הפנימיה הגורמות להצפות, ריחות לא נעימים ומפגע תברואתי למתגוררים באזור. קו ביוב זה מנקז אליו מספר בתים רב בקיבוץ. הקו הינו ישן ורעוע ונסתם בקלות. אני עומדים לקראת סיום השלב התכנוני וכניסה לביצוע. עד החלפתו אנו מבקשים בכל לשון של בקשה לא לזרוק מגבונים לאסלה המביאים במהירות לסתימתו.

תרבות - ועד האגודה הקהילתית בישיבתו האחרונה הזמין את חמי ואיתי לסקור את תחום התרבות בסעד ואת תוכנית העבודה. הזמנה זו נעשתה במסגרת תהליך הלמידה והכרות אותו מקיים הוועד עם התחומים שבאחריותו וגם לאור העובדה שתחום זה עלה במסגרת חוגי הבית בתהליך אורחות החיים לצד הפיתוח הקהילתי. בשיחה למדנו על האהבה והמחויבות של הרכזות לתחום הבא לידי ביטוי במסורות ופעילויות ענפות שמהוות חלק ממורשת סעד. בשיחה גם למדנו על תפיסת התפקיד שהובילה אותן ועל המורכבות והאתגרים שברכזו תחום זה, לבטח בקהילה רב דורית ולאור המגמות בתחום צריכת התרבות והפנאי האישי שלא פוסחות על אף אחד מאתנו לצד מעורבות ושותפות לעשייה התרבותית.

אתי וחמי הודיעו על רצונם לסיים, ביקשנו מהם להישאר עד סוף השנה בכדי שנוכל להיערך להעברת המקל. הועד החליט להקדיש בישיבתו הקרובה דיון, כדי לקדם חשיבה והיערכות בנושא. אנחנו עוד לא מסכמים ונפרדים יש עוד עשייה רבה והקיץ בעיצומו.

השכרות - גדי סמואל סיים קדנציה של 3 שנים בריכוז התחום והחליט שלא להמשיך. במקום זאת, הוא יחזור באופן מלא לתחום החינוך במכנית עלומים. את גדי תחליף רננה יערי שנבחרה לתפקיד. תחום ההשכרות בקיבוץ הינו מורכב לבטח שהביקוש גדול על ההיצע והנך נדרש לתמרן בין הצרכים והרצונות, לתכנן קדימה, לדאוג לתחזוקת הדירות, לשמור על קשר עם השוכרים ואף לשאוף למקסום הרווח שמהווה מקור חשוב בתקציב הקהילה. גדי היטיב למלא תפקיד זה בהצלחה יתרה, הן במתן קשב ודאגה לצרכי השוכרים והן בחתירה לקידום והצמיחה של ענף מרכזי זה בקהילה. **הצלחה רבה !!** לגדי בהמשך וגם למחליפתו בתפקיד, רננה.

צוות אורחות חיים - הצוות משלים בימים אלה את גיבוש ההצעה למודל אורחות החיים. במסגרת המתווה ולוח הזמנים לתהליך ההצעה תובא להצגה ודיונים בקרב החברים. בכוונתנו להציגה עם תום הקיץ במזכירות ולהתחיל את הדיונים בקרב הציבור בחודש ספטמבר. במהלך התקופה הקרובה יימסר עדכון מפורט בנושא לציבור החברים.

תואר רכטמן

פרויקט ח'מ'ט ח'מ'ט - ד'ו'ח מהשטח

בתחילת החודש התחלנו לעבוד על פרויקט החלפת מערכת מים חמים המרכזית למערכת דוודים משפחתית. המהלך הוא מורכב וקדמו לו חודשים רבים של תכנון והכנה.

עם תחילת הפרויקט, הגיעו משאיות עמוסות דוודים וקולטים שפרקו כאן את מרכולתם בעזרתם האדיבה והחביבה של אליאב לזר ואילן כהן. חולקו מפות של סעד עם מספרי הבתים למרכיבי הדוודים, ויצאנו לדרך, מי בדוד שמש "כרומגן", מי בדוד אור ומי במשאבת חום.

למרות החום הגדול המקשה מאד על העובדים, חולקו במרץ כמעט כל הדוודים, הועלו לגגות והחלה מלאכת החיבור למערכות מים וחשמל.

בסעד קיימים 6 מעגלי מים חמים הכוללים את כל המשתמשים. התוכנית שלנו היא לנתק בכל פעם מעגל של מים ולא בתים בודדים. המעגל הראשון שנבחר הינו המעגל באזור שיכון י' (ליודעי דבר) רצועה הנמצאת בחלק הדרומי של הקבוץ באזור שבין חניות 2-3 ועד לקו בית הכנסת בין צומת המשפחתון לצומת יום טוב. עד סוף שבוע זה אנו מקווים שכל החיבורים יהיו מוכנים, כך שבימים ראשון ושני הקרובים נוכל לחבר את הבתים למים ולנתק את המערכת הישנה. המעגל הבא בו נתמקד הינו המעגל הכולל את בתי הפנימיות (נוער, צבר, בית גיורא וכד') ואת אזור מגורי הצעירים.

העבודה על הגגות מורכבת ומשולבת: העלאת הדוודים והרכבתם, חיבור למים, חיבור לחשמל, גיזום במידת הצורך ועוד. רוב העבודה נעשית מחוץ לבתים על הגגות ובסביבה. חיבור החשמל מצריך כניסה לבתים והוא נעשה בתיאום עם בניה. בבתים מסוימים בודדים יש צורך להיכנס גם לטיפול במערכת המים.

מכיוון שעל כל גג יש לעלות מספר פעמים, לא ניתן לתאם זאת מראש עם דיירי הבית.

קחו בחשבון שבחודשים הקרובים יעלו על גג ביתכם כמה פעמים, לפי הצורך.

אנו מנסים להקל ככל שניתן על החברים וכן למזער נזקים על המדשאות. נשמח לשיתוף פעולה והבנה של הציבור.

בהצלחה לכולנו

את'